

Antikoncepční kufřík

Obj. číslo 1103000

Třída	Nadřazená témata	Podtémata	Úroveň požadavků	Úroveň provedení	Příprava provedení
Sek1 / Sek2	Sexuální výchova	Antikoncepce	●●		žádná

Autor: Dr. Evi Derouet-Hümbertová

1. Ženské pohlavní orgány
2. Menstruační cyklus
3. Mužské pohlavní orgány
4. Hormonální metody antikoncepce
5. Bariérové metody antikoncepce
6. Symptotermální metody antikoncepce
7. Nespolehlivé antikoncepční metody
8. Zdroje

Ženské pohlavní orgány

Vnější pohlavní orgány

Stydký pahorek (*mons Veneris*)

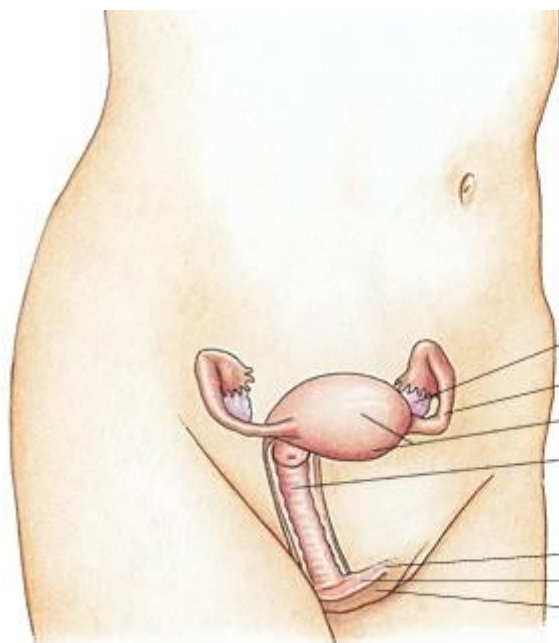
Stydký neboli Venušin pahorek je tvořen tukovou tkání, která se nachází pod kůží bezprostředně nad stydkou kostí (latinsky *os pubis*). Povrch stydkého pahorku je porostlý ochlupením, které se vyvíjí v době puberty a díky kterému je stydký pahorek nejvíce nápadnou částí vulvy.

Velké stydké pysky (*labia majora*)

Velké (vnější) stydké pysky jsou dvě silné kožní řasy tvořené tukovou tkání, které vedou od stydkého pahorku směrem dolů a tvoří vnější ohraničení vulvy. Jejich vnější strana je od puberty rovněž porostlá ochlupením. Protože velké stydké pysky zpravidla leží těsně vedle sebe, vypadá to, jakoby zakrývaly ostatní části vulvy.

Malé stydké pysky (*labia minora*)

Pod velkými stydkými pysky se nachází malé stydké pysky. Jsou tvořeny dvěma tenkými kožními řasami, kterými prochází hustá síť cév a nervových zakončení. Proto jsou velmi citlivé na dotyk. Malé stydké pysky směrem nahoru srůstají a vytváří kožní řasu, která kryje klitoris. Tato kožní řasa se označuje také jako poštěváčková kapuce (latinsky *praeputium*).

Vnitřní pohlavní orgány:

Vaječník (ovarium)
Vejcovod
Děloha (uterus)
Pochva (vagina)

Vnější pohlavní orgány:

Poštěváček (klitoris)
Malé stydké pysky
Velké stydké pysky

Klitoris (řecky *kleitoris*: malý pahorek)

Klitoris nazývaný rovněž poštvěváček začíná pod stydkým pahorkem tam, kde jsou malé stydké pysky srostlé a vytváří poštvěváčkovou kapuci. Pod touto kapucí je směrem ven vidět žalud poštvěváčku, tzn. špička krátkého válcového orgánu, který se směrem dovnitř těla dělí na dvě ramena. Každá z nich přiléhá k baňkovitému topořivému tělísku. Mezi nimi se nachází močová trubice, rovněž obklopená topořivými tělísky. Nejlepší by bylo označovat celý tento systém topořivých tělísek jako klitoris, protože tím by byla analogie s penisem ještě více zřejmá, i co se velikosti týče. Klitoris je vlastně ženským orgánem rozkoše, který pro rozmnožování není nutný. Přesněji řečeno, klitoris je spíš vnitřním než vnějším pohlavním orgánem. Zde je uveden mezi vnějšími orgány jen proto, že je do této skupiny bohužel ještě stále zařazován ve většině učebnic. Systém topořivých tělísek klitorisu se dokáže během chvilky naplnit krví, díky čemuž se zvětší a zpevní. Toto naplnění krví, které vede ke zvětšení, se nazývá také tumescence (z latinského *tumescere*: růst).

Poševní vchod leží pod ústím močové trubice, které je u ženského těla oddělené od pohlavních orgánů a slouží pouze k vyprazdňování močového měchýře. U některých žen však může při orgasmu rovněž dojít k ejakulaci sekretů z ústí močové trubice; tyto sekrety se tvoří v parauretrálních žlázách podobných prostatě. Ústí močové trubice je velmi malé a nachází se téměř uprostřed mezi klitorisem a poševním vchodem, který je mnohem větší. U novorozených děvčátek je většinou částečně překryté tenkou blankou nazývanou **hymen** neboli panenská blána.

Věřilo se a věří, že neporušený hymen je důkazem „panenství“, tedy sexuální nezkušenosti ženy. Proto se jí často říká také „panenská blána“. To je však jen pověra. Panenská blána má obvykle několik otvorů, které se dají roztáhnout a mohou dovolit zavedení prstů nebo dokonce penisu. Na druhé straně se panenská blána může u některých dívek velmi snadno protrhnout, nejen při pohlavním styku, ale také při používání tamponů, tělesné námaze nebo sportu. V některých případech dokonce panenská blána úplně chybí. Kromě toho je třeba vzít v úvahu, že dívka s neporušenou panenskou blánou mohla mít orální nebo anální styk. Protržení panenské blány může být poněkud nepříjemné a být spojené s lehkým krvácením. Není však opravdu bolestivé. Na obou stranách poševního vchodu, mezi okrajem panenské blány a malými stydkými pysky se nachází Bartholiniho žlázy (které odpovídají Cowperovým žlázám v mužském těle). Tyto žlázy vylučují malé množství čiré tekutiny. Většinu sekretu pro zvlčení během pohlavního styku ale produkuje sama poševní stěna.

Vnitřní pohlavní orgány

Vaječníky (ženské zárodečné žlázy neboli gonády) se nachází v podbřišku na obou stranách dělohy. Jsou to dva orgány ve velikosti vlašského ořechu a mají dvojí funkci:

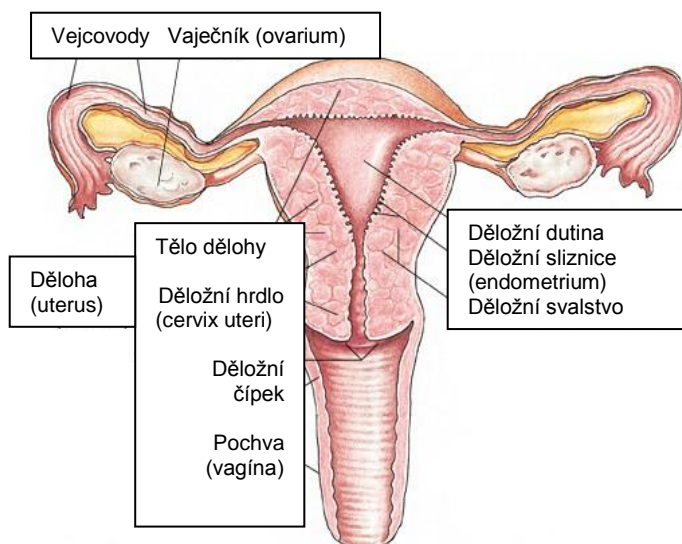
1. Produkují **vajíčka**, která se uvolňují do vejcovodů.
2. Produkují **hormony**, které jsou předávány do krevního řečiště.

Produkce vajíček

Ještě než se dívka narodí, jsou už v jejích vaječnících obsaženy všechny buňky, které se později vyvinou ve vajíčka. V časně fázi se nazývají rané oocyty (oogonie). Ty se potom vyvíjí v primární oocyty a nakonec ve zralá vajíčka (ova).

Oocyty – velké, postupně klesají množství

Produkce vajíček – nazývaná rovněž oogeneze – začíná v ženském plodu, zastaví se však ještě před narozením. Každá novorozená dívka má přibližně 400 000 oocytů, které však postupně odumírají a na začátku puberty jich zbývá asi 30 000. Do 30. roku života se tento počet dále sníží na přibližně 10 000 a v době menopauzy už nejsou žádné.

Zralá vajíčka (Ova) – malé, každý měsíc produkované množství

Poté co v pubertě znovu začne produkce vajíček, vzniká až do doby menopauzy každý měsíc ve vaječnících jedno nebo několik málo zralých vajíček. Žena tak může během svého plodného života vyprodukovat až 400 zralých vajíček. Samozřejmě jen velmi malá část z nich se účastní početí. To je velký rozdíl oproti produkci spermií u mužů (denní produkce milionů spermií od puberty až do vysokého věku).